

Nro. 45.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉSÖL.**

*Indúlt Bétsből, Kedden December 4-ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Béts' utzáinak szegeletein egy Hirdetése olvas-
tatik tegnaptól fogva az Alsó Auszriai Kormányo-
zó Széknek, a' melly által a' felől tudósittatnak a'
lakosok, hogy az Auszriai Háznak Örökös Császár-
ságra lett emeltetéséről szolló, és más alkalmasos-
sággal már az eő Felsége Országainak minden ré-
szeire elküldetett Patens, ezen Császári residen-
tziának főbb piatzain, a' kormányozó síéktől a'
vegre kineveztetett Biztosok által, a' dolognak
fontosság hoz és nevezetességéhez ilő fényességgel
és solenniással fog a' fol ó Deczember hónapnak
7-kén délelőtti 10 órakor, fe olvastani: a' kö-
vetkezendő napon, u, m, 8-dikban pedig hasonló

Y y

fényes solennitással fogja a' Fels. Udvar ugyan ezen örvendetes történetnek burgó háláadással, Te Deum Laudamus énekléssel való innepi ceremóniáját a' Sz. István templomában tartani. A' nevezett Patens nem csak a' belső város két nevezetesebb, hanem a' külső város néhány nagyobb piatain is fel olvastatik. — Ezen solennitásokól bővebben tudósítjuk a' N. Magyar közönséget, minekutána véghez mentek.

Ausztriában ezen hónap 2 dik napjától fogva a' keményebbek közzé bé illő Januáriusi hidegtél van. A' körül fekvő hegyeket vastag, 's az alsó vidékeket is vékonyabb hó fedi, a' melly 3. dik-ra virradó éjjel megfagyván, okozta az az ólta tartó kemény telet, a' melyből ha a' Malagai, Livornói. és Gibraltari lakosok részcsülhetnének, sokkal bizonyosabban remélhetnék a' Sárgahidegnek megszűnését, mint az első időnek elkövetkezéséből, a' hol azonközben még csak ez is nagy ohajtással várattatott.

Az Olasz országai vidékekről egyenesen Béts-be érkezett tudósításokból nagy meglepéssel értjük, hogy melly hathatós készületek tétetődtek légyen valamint a' szárazon úgy a' tengeri vidékeken is minden felé ennek a' veszedelmes nyavalya' terjedésének meggátoltathatása végett. — Az Olasz vidékeken harmas kordon van a' veszély eleibe vonattatva: egy t. i. Pisa és Florentzia, 's a' másik a' Liguriai és Olasz Respublikák között, a' harmadik pedig az úgy nevezett Littoralén, Velenztéig.

A' Pápa Ország'ószékének (a' Consultának) Præfektusa Kard. nalis Consalvi cő Eminentziaja,

egy új Edictumnak ereje szerént hasonlóképpen kemény kordont vonatott valamint a' Hetruriai határok mellett a' szárazon, ugy a' tengernek mind azokon a' partjain, a' hol a' Romai tartományokat ezen nyavalyától félteti lehet. A' Hetruriai tartományokkal való közösülést egészen ketté vág a ez a' Kordon.

Hasonló tudósításokat vettünk az Északi tengeri vidékeknek ezen Sárgahideg eránt való nagy vigyázásokról. A' veszedelmes helyekről jövő vagy csak gyanus hajóknak sohoova meg nem engedik a' kikötést, a' mellyre igen nagy szükség is van, kivált az óta, mióta tudva vagyon, hogy hajókon több emberek oda hagyták a' ragadó nyavajával okoroztató vidékeket.

Magyar Ország.

Ungvárról Novemb. 15 ik napján. Minálunk, és ezen az egész környéken az idei szüret igen tsekély vólt: Sok szőlős Gazdák csak a' puztanban hordották haza a' terméset. Azoknak még is, a' kiknek alyasabb helyen esett a' szüretjek, meg lehetősz szüretjek vólt, hanem a' magasabb helyeken fekvő szőlőkben, a' mellyeket a' n pfény jobban érte, majd semmi sem vólt. A' honnét is, egy Göntzi hordó bórnak, vagy is még most csak mustnak az árra már is 30 Kf. Hitelesen beszélnek, hogy a' Hegyalján még ennél is vékonyabb lett légyen a' szüret. Mert a' melly helyen az előt 400 hordó bor is meg termett, most alig vólt 30 hordó: a' azú szőlőnek pedig a' mint mondják nyomma siats. De egyéb dolgokban is a' szükség, és a' drágaság minálunk felette nagy: a' tiszta búzának 10, a' rozsnak, és kukuritzának 8, az ár-

pénak 3, zabnak 3 Magyar forint a' köble, vagy is két Posonyi mérője; száz fő káposzta 7, 's 8 Magyar forint. Ezen drágaságnak az oka az, hogy a' múlt esztendőben a' Hegyeinken sok bikmakk termett vólt, a' mellytől az egerek annyira megsaporodtak, hogy a' hegyek között fekvő helységekben az őszi vetést úgy el pusztították, hogy csak a' puszta szalmaszárak maradtak fent a' szántó földeken kalasz nélkül; az alyasabb mezőségen pedig a' tavalyi sok esőzéstől az élet úgy kiázott, hogy most többnyire csak Tiszántúlról való kenyérral élünk. Az egerek' sokasága más esztendőben is, mikor a' bikmakk bőven terem, megszokta ezt a' hegyekből 's erdőkben álló környéket károsítani. A' honnan azt lehetne ki hozni, hogy a' bikmakk termése inkább kárára, hogy sem hasznára legyen az ide való lakosoknak. Azonban vólt nékiek ennek előtte az illyetén állapotban mesterségek is, melly abban állott: hogy a' fák ról le húzott leveleket tavaszszal száraz időben meggyújtották, és így a' tűz egész erdő alatt elterjedvén, az egereket jobbára kipusztította; hanem most e', minthogy ezen szokás gyakran felette káros következéseket vonhat maga után, és az erdőkkel való gazdalkodás tudományának reguláival egyátallyában ellenkezik, az Erdő Tisztek által nékiek meg nem engedtetett. Probáltak mindazonáltal némelly serényebb gazdák (de igen kevesen) mesterség által most is az egereket ki pusztítani: álltak tudniillik a' földjek körül több gödröket, és azokba föld színével egy eránt fazékakat, vagy más edényeket tsináltak bé, azután azokat félignél felyebb vízzel meg töltötték, az edényekre osztán

apró fátscákból könnyen forgó malam forma tsak köllökből álló kis kereket reá igazítottak, a' köllöknek felső végeit szalona, vagy más pergelt zsír-ral megkenvén, hogy annak szagára az egerek jöb-ban jöhessenek. Midön tehát az egér a' köllöhez kapkodna, a' kerék megfordúlt véle, és az egér bele esvén az edénybe, az abban lévő vizben megfúlt. Illyetén móddal beszélik, hogy egy éjszaka tsak egy edényben is 200, 's több egér megfúlt. Ha ezt minden gazda megtette volna, kevés idő alatt megkevesedett volna az egereknek száma.

Itten Septembernek és Octobernek több mint fele olly szép és meleg idővel járt, hogy a' nyár közepére is be illett volna. Szüretre is szép tiszta időnk vala, hanem November harmadikától kezdvén majd egy hétig annyira meg keményedett vólt az idő, hogy nem tsak a' sár' hátán, hanem a' viz' hátán is járhattunk, mert a' hol az Ungh vizének tsendesebb folyása van, egészen által fagyott vólt, annyira, hogy haláztak is a' jég hátán. Már meg ijedtünk vala, hogy olly hamar bé köszönt hozzánk a' tél, hanem már most ismét meg lágyúlt, és esőre vált az idő.

(A' Kurir' irói, a' Hazát illető minden efféle olvasásra méltó, jeles vagy hasznos, de kivált a' házi és mezei gazdarágokra tartozó próbatételeket és tapasztalásokat, igen kedvessen veszik Erd. Olvasóiktól).

Miskolczról Novemb. 12 ik napján. Ezen Tek. Borsod Vármegyének igen nagy érdemü, és közönséges kedvellégü első All. Ispánya Cs. Kir. Tanácsos Tek. Kis-Csoltói Ragályi József Ur a' múlt October utolsó napján, éjjel után 1 és 2

óra közt, köz hasznú életének 71 ik esztendejében meg halálozott a' Statusnak, kedves háza népének, virágzó familiájának, barátinak, és mindazoknak, a' kik az ő talentomait, 's nagy érdemeit illendő betsben tartani tudták, melly szomorúságokra. — Pompás exequiája számos itt és körül belől lakó 's ezen szomorú kötelléségeknak tellyesitére ide gyülekezett, úri személyeknek jelenlétekben ezen folyó hólnapnak 8-ik és 9 ik napjain tartatott, 's azután hideg teste, ezen Nemes Megyében fekvő Balajthi jószágába vitetődött, 's ottan az a' végre készített kriptába le tétetődött. — El maradt kegyes Özvegyével Tek. N. és Nemz. Szemerci Szemere Katalin Asszonyal 41 esztendőt töltött el házassági éleiben, kivel három élő férfi, 's ugyan annyi leány magzatokat nemzett. Nagyra született fiai József, János, és Tamás. Az első a' Magy. Koronához tartozó Ó Budai és Visegrádi Uradalmaknak Fiscalisa; a' második Borsod Vármegyének betsületből való Al Jgyzője; a' harmadik és leg ifjabb még iskolában járó — Két idősb leányai már férjnél vannak, a' leg ifjabb még hajadon.

A' meg bódogúlt úr ifjuságától fogva egész életét a' Haza és felebaráti szolgálatjára szentelte, öt vagy hat n p'héjával, 20 esztendőig ezen Tek. Vármegyének első All Ispánja volt, 's ezen sarkalatos hivatalját olly hasznosan, 's olly renddel folytatta, hogy abban az irigységnél, 's részre való hajlásnál egyéb gántsot nem találhatott volna. Mindennek érdemlett betsületét meg adta, de a' mellett mindenkor az igazság ösvényen járni, 's az adó fizető szegénységet védelmezni, a' gyámoltalannak.

nak, és ügyefogyottaknak pártjokat fogni meg nem szűnt. — Két versben az Ország gyűllésén követi hivatalt viselt, és mind ezen, mind egyéb hasznos szolgálatjai által halhatatlan emlékezetet szerzett önmön magának.

Frantzia Birodalom.

Párisból, November' 21 kén. Császár eö F.ge, a' Császárnétől és udvarának egy részétől kísértetvén, a' mai napon Fontainebleau felé útnak fog indulni, a' hova Pápa eö Sz.ge 22 ben várattatik. Eö F.gek 28 kig múlatnak ezen városban, 's az után eö Szentségével egygyütt útnak viszza Párisba.

Az a' követtség, a' mellyet a' Császár a' Pápa eleibe küldött, Nov. 12 kén estve érkezett Turinba: a' hova az nap' éjfélkór eö Sz.ge is megérkezett. Kardinalis Fesch, a' ki egésségének változása miatt az útnak egy kevéllé hátra maradt volt, ugyan itt érte bé az útnak társaságot, a' melly 13 ikban ily rendel indult ismét utnak. — A' Császári követtség két tagjai Szenátor Abboville és Czeremoniarius Salmatoris, éjfélutanni 2 órakór előre indultak. A' Pápa eö Sz.ge reggeli 6 kór indult el. A' követtség' más tagja Kardinalis Cambaceres, és Kard. Fesch egy hintóban ülvén, közélébről kísérik eö Sz.gét.

Az Orleansi Püspök az alatta lévő Klérussal egyetemben Montargisba útnak el, a' Sz. Atya eleibe és tiszteletére.

A' Boldog Afiszony templomában 30 ezerig való személyekre elégséges állások készítették. A' külömbkülömb Departamentomokból Párisba gyü-

lekezett polgári és katonai rendbéli küldötteknek ülőhelyeik úgy intéztettek el a templomban, hogy a koronázás alkalmatosságával, szemlélhessék a thronuson ülő Császárt.

A Boldog Aszszonyról neveztető templomhoz tartozó Klastrom végénél, egy, az úgy nevezett Rotunda formájára alkatott sátor is állítanak fel, a mely arra való lesz, hogy megérkezvén a Császár a koronázás alkalmatosságával oda, és a hintóból kiszállván, abban fogadtassék, s onnét a templomba kísértessék.

A Császári Meghívó-levél, a mely petsét alatt az Ország különböző fele tisztviselőihez ezen alkalmatossággal küldtetett, ekképpen van írva: — „Mivelhogy az Isteni Gondviselés és a Birodalom Konstitúciója, az Örökös Császári Méltóságot a Mi Familiánkra szállították: ehez képest már most a Mi Felkenettetésünk és Koronázásunk, Deczember 2. dik napjára határoztatott. Ohajtottuk volna, hogy ezen fényes alkalmatossággal a Frantzia nemzetnek minden polgárai körülöttünk özsze gyülekezhettek és egy ponton özsze seregélhettek volna. Hanem, minthogy ezen dolognak végrehajtása, a mely a mi szivünknek ily betses lett volna, lehetetlen; és, mivelhogy mi e mellett is tsakugyan kívánnjuk, hogy ezen solennitás, a leg előkelőbb polgároknak özsze való sereglések által a maga fényességére emeltessék, és hogy mi, a Konstitúciónak 52-ik cikkelye szerént a Frantzia népnek tartozó hitünket, ezen előkelőbb polgárok seregének jelenlétében tehessük le erre nézve intézzük mi Hozzád ezen levelünket, olyan útasítással, hogy November 28. kára Páris-

ban megjelenvén, megérkezéset a' Czeremonia-
mesternél bejelenthesed. Mi imátkozunk Isten ő
Felégének, hogy tégedet a' maga oltalmába ve-
gyen. "

Két betses portéka készült el mostanság a'
drága kövekből dolgozó Párisi hiresebb mester-
embereknél, a' mellyek között bajos a' betseseb-
bet megváltatani. Ezeknek egygyike t. i. egy Öv,
a' Császár, másika egy úgy nevezett Diadém, a'
Császárné fő ékessége fog lenni a' koronázás' alkal-
matosságával. Azt mondják, a' kik ezeket lát-
hatták, hogy mind kettő úgy meg van rakva
gyemántal, hogy alig lehet hozzá vetni, melyik le-
gyen betsesebb.

Brestből írják, hogy Admirál G a n t h a u m e,
a' Boszszúálló nevű igen szép 120 ágyus, ujj ha-
jón, a' mellyen az ő Admirális zászlója lobog, ritka
vendégséget adott Nov. 6-kán az ő vezérlése alatt
lévő hajókra rendeltetve lévő seregek fő vezérének
Generális Augereau nak tiszteletére. A' 100 sze-
mélyre terített asztalnál az itt lévő tengeri és szá-
razon való seregeknek 100 főbb tisztjei minden
tekintetben oly gazdagon, oly pompával, és oly
kényes alkalmatossággal ebédeltek, mint ez akar
mely nagy és gazdag palotában történhet Párisban.
Ebből meg lehet ezen hajónak mineműséget itél-
ni. A' Császár és Császári Familia egéllégiért, 100
ágyúlövés mellett ittak a' 100 vendégek. Az ebéd-
re való ülés előtt, hadi gyakorlás béli próbát tett
Augereau előtt Ganthau me a' maga 19 Linea ha-
jókból és néhány Fregátokból hajóseregével. —
Más nap ezen vendégség után hozzá fogott Gene-
rális Augereau a' vezérlése alatt lévő seregeknek
a' Bresti hajókra való felültetéséhez.

A' B o u l ó g n e i seregnél ellenben oly moz-
dulások vannak, a' mellyek azt mutatják, hogy a'
téli nyugodalomnak ideje alatt a' nagy expedízió
is nyugodni fog. Külömbkülömb tisztek elbocsát-
tattak szabadsággal a' tábortól ; sokak Párisba
vették útjokat a' koronázásnak megnézése végett.
— Az itt fekvő sereg meg akarván a' Császárhoz
való nagy buzgóságát mutatni, egy szép emlékezet
oszlopot emelt közönséges akarattal tiszteletére
nagy solennitással, a' melly Nov. 10-kén ment vég-
hez. Az oszlopnak rendeltetett helyen a' seregek
megjelenvén, négy szegeletet formáltak. Nagy
mise halgatás után éppen ezen nevezetes helyen
Erdemlégiói tsillagot sztoogatott a' fő vezér Soult
a' Császár' nevében sokaknak. Azután, az egész
sereg több vers béli éljen Nápoleont kiáltott. Gen.
Soult minden Regementből egyegy Granatéroff
vévén maga mellé, ezeknek társaságokban az osz-
lop' fundamentomát letette, és az ágyuk valamint
a' szárazon úgy a' hajókon is, szálvét löttek.

N a g y B r i t a n n i a .

A' L o n d o n i levelek most majd egészen
csak a' Gibraltárban kegyetlenkedő Sárgahidegnek
hírével vannak tele. Egy minden dolgokat felet-
tőbb megrövidíteni, 's az általa' valóságból gyak-
ran ellenkező tsinálni szokott Ujjság után adtunk
mi is ki a' közelebb költ Kurirban a' Gibraltari
környüállásokról valami rövid jegyzéseket : hanem
a' dolognak fontossága azt kívánja, hogy azon
kevés szokkal illetet dolgokra mostan ismét viz-
sza térvén, a' valóságot jobb móddal adjuk
elő : —

„Sifres nevű Schalupunknak (így szoll a tudósító) Gibraltár alól való elindulásakor, a mely Oktob. 8 kán történt, napjában 200 sőt 300 emberek is meghaltak. Ekkor még nagygyobbársa tsak a város' külsőbb részein uralkodott a nyavaja: de naponként jobbanjobban terjeszkedett, azért mindenek felett, hogy mind Orvosok mind betegekhezlátók' dolgában fogyatkozás vólt. Az a' rend kívűl való szennyesség és tsundóság is, a' melly ezen városnak alacsonyabb sorsú lakosai között uralkodik, nem kevésbé segíi itt a' nyavalyának elhatalmasodását. A' rettentő nyavalyát egy Spanyolországi familia vitte bé Gibraltárba, a' melly oda gyanithatóképpen a' katonaságnak megvesztegetése által lopta bé oda. Az is nevelte a' veszedelmet, hogy az Orvosok eleintem nem értettek egygyet a' nyavalyának gyógyítása' módjában, tsak egygyetienegy találtatott közöttök olyan, a' ki a' keze alatt lévő betegeket olyan szerszerűen tudta gyógyítani, hogy tsak egy halt meg a' keze alatt. Elhatalmasodván a' nyavalya, a' katonaság kordont vont ugyan a' város körül, hanem annak lakossai feszudúltak azért, hogy éppen akkor akarják őket bázárni, mikor a' döghalál leg keményebben kegyetlenkedik köz'tök; melyre nézve nem állhatott-fenn a' kordon. Alig távoztak el a' katonák, hogy mindenek ölszerelegyedvén, a' ragadó nyavalya azonnal még nagyobb mértékben kezdett uralkodni. Két száz emberekről alyan gyanú van, hogy egy Malthai hajónak minden személyért 200 forintot igérvén, magokat ennek segedelme által a' kikötő helyből kilopták légyen: hanem, hogy hova lettek, még eddig nem tud.

hatni; gyanítják, hogy, mivel többire már mind nyavalyás emberek voltak, és a' hajón egy orvos is nem találtatott vélek, kevés moradhatott életben közülök. Egy más hajón is elevezett 30 ember Oran felé: hanem két napok alatt 27-ten meghalván, midőn a' még életben lévő hármak egy Anglus Fregátot feléjük jöni láttak volna, a' tengerbe szöktek, remélvén, hogy az Anglusok őket kifogni, és magokkal egygyütt Angliába vinni fogják. Hanem, megsalattattak, minthogy kifogták ugyan őket az Anglusok, de nem Angliába, hanem Gibraltárba vitték vissza.

A' későbbi levelek szerént, Oktober 10-én csak 40 ember halt-meg Gibraltárban, hanem a' betegek számtalanok voltak. — Oktob. 11-dikén esni kezdett az eső ottan, a' melly egész szen felelevenítette a' reménséget a' lakosokban, mint hogy az esős napoknak békövetkezése előtt telyességgel nem biztathatták magokat a' nyavalyának enyhülésével.

Azt is beszéllették, hogy a' Spanyol fegyveresek' száma Gibraltárnak szomszédságában naponként nevedne, olyan okra nézve ugyan, hogy a' Sárgahideg allen akarnának Gibraltar körül kordont vonni: hanem igen nagynak tettvén az ő számok a' Gibraltarban lévő Anglusok előtt, gyanakodni kezdettek ezek, hogy valyon most, midőn az Anglus őrző seregnék egy része ezen várban kihalt, és ujj sereget oda küldeni mostan a' Sárgahideg miatt nem lehetne, nem szándékozának-e' a' Spanyolok egy véletlen próbát tenni. —

Hogy a' Gibraltári ragadó nyavalya a' Pes-

tisnek természetétől egészen különbözzék, a' következendő tapasztalásból hozzák ki: — Minthogy bizonyos a', hogy a' mélszárosokat és az egyéb siros portékákkal bánó embereket a' pestis, vagy döghalál, nem szokta bántani: erre nézve az Anglus katonák sokan arra határozták vólt most Gibraltárban magokat, hogy magok vágják a' húst. De nagyon megtsalta őket a' reménség, mivelhogy 6 közzülek éppen a' húsvágás közben, halva estek a' földre. — Leginkább vesztegeti a' Sárgahideg a' 'Sidókat; mikor valamely szennyes háznép közé békap, többire egygyet sem hágy életben belőlle. Tsak ijedtekben is többek meghalnak. — Azt is próbálták Gibraltárban, hogy a' város körül a' bástyákon lévő ágyukat három versben kisütötték, hogy a' levegő tisztítottjon általa: hanem még inkább nevededett a' halottak' száma.

A' katonák közzül valami 500 ember halt már meg, többire mind ágyúzó. — Angliából több Orvosokat indított útnak az Országglószék Gibraltár felé: hanem a' kik éppen oly nagy jutalmáért vették ra magokat az elmenetelre, mint ha egyenesen ütközésbe kellene indulniok. Az a' feljebb említett Doktor, kiről iránk, hogy tsak egy beteg halt vólna ki a' keze alól, így orvosolta azokat: Elébe, azonnal hogy roszszúl kezdett lenni az ember, adott bé enyvét és édes kényesöt (mercurius dulcis) hasonló mértékben felelegyítettett jalapával és rhabarbarával; a' melly után a' hideg néhány óra mulva megszűnt. Azután antimoniális (pisgoltz) szerekkel adta tovább is az édes kényesöt, hanem kisebb mértékben, mint az előtt. — Az érvágás egyátallyában ártalmasnak lenni

találtatott még eddig ezen nyavalyában. A' mely Orvosok eleinten ehez ez eszközhöz kaptak: az ilyeneknek betegek többire meg haltak.

Liguria.

Itt az egeknek legyen hálá, még eddig semmi jelét nem mütatta jelenlétének a' Sárga hideg: azonban, az ő hozzánk való békaphatásának meggátolására tétetett rendelések is, mellyekről már emlékeztünk, oly szorosan és minden engedelmesség nélkül végre hajtódtak és hajtódnak naponként, a' mint a' dolognak fontossága kívánnya. Mindenütt fel van határainkon szegesztetve a' parantolat, hogy senki belől ne lépjen azokon titkon és a' tisztulás' helyén való ülés nélkül, mert különben katonai Itélőszék' eleibe állittatván, azonnal agyon lövettetik.

A' Középtengeren lévő Amerikai hadi hajótsoport' vezére Preble még mind ez ideig el nem igazithatta a' Tripolisi tengeri ragadozástól élő Fejedelemmel való perlekedést. A' múlt nyáron Tripolisra alá menvén hajói az Amerikai vezetett vezér, harmadfél oráig ágyuztatott annak erősségeire, és elfogott 3 ágyustajkát. A' rebelleket azonban a' par rakítetvén, békeslégre hívta a' Fejedelmet: hanem ez arra rá sem hallgatván, arra határozta Preble magát, hogy újabb próbát tegyen. Aug. 6 ká második versben kezdet e el a' városra való ágyuzást, és folytatta 3 órákig: hanem csak a' Sidó városban tehetett kárt, és egy ágyustajkát süllyesztetett el. Azután két nap múlva ismét beküldött a' Baschához, 80,000 Pia-stereket ajánlván a' nálla lévő Amerikai területé.

sü rabokért, azt is jelentetvén néki, hogy ő segítséget vár Amerikából, a' melly megérkezvén a' 80,000 Piaftereket sem kapná meg a' Bascha, 's még is kénytelen lenne ki adni az Amerikai rabokat. Nem soká azután még 20,000 Piaftereket ajánlott Preble, hanem ezzel sem vehette a' Baschát egygyetértésre. Fenyegette azzal is, hogy Sidi Achmetet a' testvérít, a' kit a' Bascha az uralkodásból kiszorított és a' ki most Alexandriában tartózkodik, a' Bascha ellen védelmezni, és az ő helyébe a' Tripolisi thronusra legélleni fogja. A' Bascha azt felelte, hogy ő mind ezeknek a' nagy dolgoknak bételyesedéseket nyugott elmével fogja várni. Aug. 13-kán megint ágyúztatott Preble Tripolisra, de az előbbenieknél még kisebb szerentsé-
vel, minthogy ezen alkalmatossággal, egy ágyustsajkát, és egy schalupot, 's néhány embereket elvesztett. Preble azt a' Barbarusoknál, éppen szokásban nem lévő ajánlást tette már most a' Baschának: hogy mennyenek tserére, és adjon ki a' Bascha leg alább annyi számú Amerikai rabot, a' mennyi Tripolisiakat ő a' Baschának ki ad. — „Látom (igy felelt már most sokkal kevészebben a' Bascha) mind azokból, a' miket eddig tselekedtél, hogy minden várt segítséggel egyetemben is mit vihess véghzz ellenem: már most ki nem adom a' rabokat, valameddig érettek váltságban 400 ezer Piaftert, 's ennek felette még Ministereimnek is jó summa ajándékot nem fogsz fizetni.

* * *

Az alábbirt Fő Posta Hivatal beli Tisztség, a' Magyar országai Fő Postahivatalokat is tudósít.

tatni kívánta magyar nyelven, a' felől: hogy, mivel az az 1803 ban November hónapban közönségsé tétetett Tudósítás, a' melly szerént a' külömb-külobb féle újságokért való fizetésből a' Postahivataloknak bizonyos Pro Centó ígértetett vala, a' feltett tzelözásnak megnem felelt, hanem sőt inkább, az által, hogy azok, a' kiknek ez a' haszonvétel ajánltatott, a' nékik engedtetett Pro Centót nem csak az olyan újságokért, a' mellyek a' Postalis közönséges boriték alatt, hanem azokért is, a' mellyek az Olvasóknak önnön titulusú boritékjok alatt egyenesen Bétsből küldettettek, elvonván, ez által az újságok' expeditziójában felette sok zürzavart és akadályt okoztanak: erre néve szükségesnek látta lenni az alább írt Hivatal, hogy egyatáallyában kihirdetteffe, hogy a' jövő 1805-dik esztendőnek 1 ső Januariustól fogva a' Postahivataloknak semmi féle Ujjságokért felküldendő pénzből, semmi féle hasznot, Pro Centót nem ígérhet, kivévén az egy Bétsi Udvari Ujjságot, vagy az úgy nevezett Diariumot, a' mellynek bére egy esztendőre, ha Bétsből az Olvasónak önnön boritékja alatt küldettetik, 18 Forint lévén, a' Postahivataloknak, ha t. i. az ő közönséges Postalis boritékjok alatt vitetik, fél esztendőre 8, esztendőre pedig 16 Forint leszen. — „

„A' Cs. K. Fő Udv. Posta Hivatalon
lévő Ujjság-Expeditzió, Bétsben.